

John Holt idézetek

június 26, 2013

„... a gyerekek szenvedélyesen szeretnék megérteni a világot, amely körülveszi őket, és mint az igazi tudósok, képesek tapasztalataikból tudást formálni. Megfigyelnek, csodálkoznak, kérdeznek és sokféle választ adnak, amelyek használhatóságát ki is próbálják. Ha nem akadályozzák őket ebben, akkor szokásukká válik, és egyre jobbak lesznek benne.”

„Nem hiszek a tantervben, nem hiszek az osztályzatokban, nem hiszek a tanárok által megítélt tanulásban. Abban hiszek, hogy a gyerekek a segítségünkkel és a bátorításunkkal azt, akkor, úgy és azért tanulják, amit, amikor, ahogy és amiért tanulni szeretnének. Úgy látom, ma erről kell szólnia az oktatásnak.”
(*The Underachieving School*)

„Én magamat soha nem képzeltem kizárólag vagy elsősorban „tanárnak”. Ami elsősorban érdekel az az emberi növekedés és a tanulás, de csak mint a társadalmi élet része. Legmélyebb érdeklődésemet talán így lehetne leírni: hogyan tudunk mi felnőttek egy kedvesebb, emberibb, értékörző, fenntartható, békés, igazságos stb. közösséget, hazát, világot létrehozni, és hogyan tudjuk mindezt úgy csinálni, hogy ebbe a munkába a gyerekek is bekapcsolódhassanak, hogy hogyan tudnánk lebontani azt a sok korlátot, amit amit mi magunk építettünk a gyerekek és a felnőttek közé.

Ha nem ezekről a kérdésekről, hanem pusztán arról gondolkodunk, hogy mit akarunk csinálni oktatás címszó alatt akkor nem fogunk tudni sokat tenni annak érdekében, hogy a gyerekek teljes, intelligens, érzékeny, találékony, hozzáértő emberek legyenek. Ez nem az a régifajta gondolkodás, hogy először a társadalmat kell megváltoztatni, majd azután jöhet

az oktatás jobbá tétele. Amit fontosnak tartok az az, hogy a gyerekek állandóan és szabadon együttműködhessenek olyan felnőttekkel akik egy jobb társadalomért dolgoznak. Ha a felnőttekben nincs meg ez az igény, akkor ez nem lesz meg a gyerekekben sem. A mi misszióink nem lehetnek csupán a „gyerekek” „. (John Holt: *Life Worth Living*,)
